

348

Αριθμός Απόφασης 1928 /2023
(Τακτική Διαδικασία)

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη [redacted] την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και την γραμματέα [redacted]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 11-1-2023, για να δικάσει κατά την τακτική διαδικασία την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ : Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης Μουσικών Πνευματικών Δικαιωμάτων «Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ-ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ», με ΑΦΜ 999538617 της Δ' Δ.Ο.Υ. Αθηνών, που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Κοραή αριθμ. 3 κι εκπροσωπείται νόμιμα, ο οποίος κατέθεσε εμπροθέσμως προτάσεις, που υπογράφονται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, [redacted] (ΑΜ ΔΣΑ [redacted]) και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: [redacted] ιδιοκτήτριας ατομικής επιχείρησης καφέ-μπαρ με το διακριτικό τίτλο [redacted], που εδρεύει και λειτουργεί στην Αθήνα επί της οδού [redacted] αρ. [redacted] Παγκράτι (ΑΦΜ [redacted]), η οποία κατέθεσε εμπροθέσμως προτάσεις, που υπογράφονται από την πληρεξουσία δικηγόρο της, [redacted] (ΑΜ ΔΣΑ [redacted]) και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 18-1-2021 αγωγή του, που κατατέθηκε ηλεκτρονικά στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό κατάθεσης 2225/2021 και ειδικό αριθμό κατάθεσης 135/2021, προσδιορίστηκε προς συζήτηση με τη με αριθμ. 8/2022 Πράξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου, για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη δημόσια συζήτηση της υπόθεσης στην αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, η υπόθεση εκφωνήθηκε κατά τη σειρά της από το οικείο πινάκιο και συζητήθηκε χωρίς τη παρουσία των διαδίκων.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 2121/1993 οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα). Από τα δικαιώματα αυτά, το μεν περιουσιακό δικαίωμα παρέχει στο δημιουργό - τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 του νόμου αυτού εξουσίες, μεταξύ των οποίων είναι να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη δημόσια εκτέλεση του έργου, το δε ηθικό δικαίωμα τις αναφερόμενες στο άρθρο 4 εξουσίες. Κατά τη διάταξη του άρθρου 54 παρ. 1 και 3 του ίδιου νόμου, οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας, που έχουν αποκλειστικά αυτό το σκοπό, τη διαχείριση και προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν από αυτό. Η ανάθεση μπορεί να γίνεται, είτε με μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς το σκοπό της διαχείρισης ή της προστασίας, είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ίδιου νόμου, τεκμαίρεται ότι, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των πνευματικών δημιουργών και όλων των έργων, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με βάση τη διάταξη αυτή 4 θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο, που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτο δικαιωμάτων, της νομιμοποίησης τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπομένων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών,

(2^ο φύλλο της με αριθμ. 1928/2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών,

Τακτική Διαδικασία)

ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία, υπό το προϊσχύον δίκαιο, ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (Θ. Μαρίνου «Πνευματική ιδιοκτησία», έκδ. β, σελ. 3 79 Δ. Καλλινίκου «Πνευματική ιδιοκτησία και Συγγενικά δικαιώματα» έκδ. β`, σελ. 275 και 276). Από την ως άνω, όμως, διάταξη και ιδίως από την περιεχόμενη σ` αυτή φράση «όλων των έργων για τα οποία δηλώνουν εγγράφως, ότι έχουν μεταβιβασθεί σ` αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα», δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα, ότι ο νόμος απαιτεί, για το ορισμένο της σχετικής αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο της όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) πνευματικής ιδιοκτησίας που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβασθεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι, ή των επί μέρους στοιχείων και λεπτομερειών των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ενάγοντες ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό, ότι το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί όχι μόνον αποδεικτικά, αλλά και νομιμοποιητικά και, επομένως, κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο της, ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων πνευματικών δημιουργών (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών, καθώς και, το πολύ, η δειγματοληπτική αναφορά τούτων και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνησης της επί μέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της αμοιβής, αφού σύμφωνα με τη διάταξη β` του προαναφερομένου άρθρου του ν. 2121/1993, οι ενάγοντες

οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους και μόνον όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους, ημεδαπούς ή αλλοδαπούς (ΕφΘεσ 929/2010, Αρμ 2011/752, ΕφΘεσ 2187/2008 ΝΟΜΟΣ, ΕφαΘ 4172/2008, ΔΕΕ 2009/190, ΕφΠατρ 1082/2008 αδημ., σχετ. ΕφαΘ 6354/2004, ΔΕΕ 2005/425). Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 63 και 65 του ως άνω νόμου συνάγεται ότι, η υπαίτια προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας του δημιουργού πάνω στο έργο, που ως τέτοιο νοείται και η μουσική σύνθεση με κείμενο ή χωρίς κείμενο, ή των συγγενικών δικαιωμάτων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, θεμελιώνει υποχρέωση σε αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Το νομικό πρόσωπο ως φορέας εννόμων αγαθών, μπορεί, να ζητήσει χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, αν με την αδικοπραξία προσβλήθηκε η εμπορική του πίστη, η επαγγελματική του υπόληψη και γενικά το εμπορικό του μέλλον (βλ. Γεωργιάδη σε ΑΚ Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, άρθρο 932 παρ. 13), πρέπει όμως να αποδείξει ότι υπέστη τέτοια, διότι η ηθική βλάβη στα νομικά πρόσωπα δεν αναφέρεται, όπως στα φυσικά πρόσωπα, σε ενδιάθετο αίσθημα αναγόμενο στον εσωτερικό κόσμο κρινόμενο με τα δεδομένα της ανθρώπινης λογικής χωρίς αποδείξεις, αλλά σε μία συγκεκριμένη βλάβη που έχει υλική υπόσταση (ΕφΘρ 586/2009 αδημ).ΕφΘεσ 78/2018 δημ Νόμος). Περαιτέρω, από το άρθρο 932 ΑΚ προκύπτει ότι σκοπός της διάταξης είναι να επιτυγχάνεται μία υπό ευρεία έννοια αποκατάσταση του παθόντος για την ηθική του βλάβη, λόγω της αδικοπραξίας, ώστε αυτός να απολαύει μία δίκαιη και επαρκή ανακούφιση και παρηγοριά, χωρίς, από το άλλο μέρος, να εμπορευματοποιείται η προσβληθείσα ηθική αξία και να επεκτείνεται υπέρμετρα το ύψος της αποζημίωσης για ηθική βλάβη, που δεν μπορεί να αποτιμηθεί επακριβώς σε χρήμα. Με βάση τον σκοπό αυτόν αντλούνται, στη συνέχεια, ως ουσιώδη χαρακτηριστικά της έννοιας του "ευλόγου" εκείνα τα στοιχεία που αποτελούν τα πλέον πρόσφορα μέσα για την εκπλήρωση του εν λόγω σκοπού της διάταξης. Τέτοια στοιχεία είναι κυρίως: το είδος και η βαρύτητα της ηθικής προσβολής, η περιουσιακή, κοινωνική και προσωπική κατάσταση των μερών και κυρίως του παθόντος, η βαρύτητα του πταίσματος του δράστη (στον βαθμό

Τακτική Διαδικασία)

που επηρεάζει την ένταση της ηθικής βλάβης), η βαρύτητα του τυχόν συντρέχοντος πταίσματος του θύματος, οι όλες ειδικότερες συνθήκες πρόκλησης της ηθικής βλάβης. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να οδηγούν τον δικαστή να σχηματίσει την κατά το άρθρο 932 Α Κ εύλογη κρίση του (όχι κατά τις υποκειμενικές του ανέλεγκτες αντιλήψεις), αλλά κατ' εφαρμογή του αντικειμενικού μέτρου που θα εφαρμόζε και ο νομοθέτης, αν έθετε ο ίδιος τον κανόνα αποκατάστασης της ηθικής βλάβης στην ατομική περίπτωση. Συνάγεται δε το αντικειμενικό αυτό μέτρο από τον ανωτέρω σκοπό του άρθρου 932 ΑΚ και, μέσω αυτού, από την όλη κλίμακα των υπερκειμένων σκοπών του συστήματος αποζημίωσης λόγω αδικοπραξίας του ΑΚ. Η κρίση του δικαστηρίου ουσίας, όσον αφορά το ύψος της επιδικαστέας χρηματικής ικανοποίησης αποφασίζεται (κατ' αρχήν αναιρετικώς ανέλεγκτα), με βάση τους ισχυρισμούς και τα αποδεικτικά στοιχεία που θέτουν στη διάθεσή του οι διάδικοι, χωρίς τα ανωτέρω κριτήρια να αποτελούν ιδιαίτερα και αυτοτελή στοιχεία, των οποίων η παράθεση να είναι αναγκαία για την πληρότητα της αιτιολογίας (ΑΠ 983/2014). Επιβάλλεται όμως, σε κάθε περίπτωση να τηρείται, κατά τον καθορισμό του επιδικαζόμενου ποσού, η αρχή της αναλογικότητας ως γενική νομική αρχή και δη αυξημένης τυπικής ισχύος [άρθρα 2 παρ. 1 και 25 του ισχύοντος Συντάγματος] με την έννοια ότι η σχετική κρίση του δικαστηρίου, δεν πρέπει να υπερβαίνει τα όρια όπως αυτά διαπιστώνονται από τα δεδομένα της κοινής πείρας και την κοινή περί δικαίου συνείδηση σε ορισμένο τόπο και χρόνο, που αποτυπώνονται στη συνήθη πρακτική των δικαστηρίων. Ενόψει όλων αυτών η κρίση του δικαστηρίου της ουσίας, ως προς το ύψος του ποσού της επιδικασθείσας χρηματικής ικανοποίησης, πρέπει να ελέγχεται αναιρετικά, για το αν παραβιάζεται ευθέως ή εκ πλαγίου (άρθρο 559 ΚΠολΔ αναλόγως από τους αρ. 1 ή 19)), η αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 2 παρ. 1 και 25 του Συντάγματος) υπό την προεκτεθείσα έννοια (ΟΛΑΠ 9/2015). (ΑΠ 415/2018 δημ Νόμος). Συμφώνως δε, προς το άρθρο 65 παρ. 1 και 2 του Ν.2121/1993, όπως προαναφέρθηκε, «... όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση

της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε, χωρίς την άδεια, ο υπόχρεος". Με την διάταξη αυτή ενσωματώνεται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας βασικώς η ρύθμιση του άρθρου 914 του ΑΚ, καθώς και οι αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδάφ. γ, 59, 60 εδάφ. β' και 932 του ίδιου Κώδικα, το πραγματικό δε του κανόνα δικαίου που περιέχει η εν λόγω διάταξη, εις ό,τι αφορά την αποζημίωση, προϋποθέτει (περιλαμβάνει) υπαιτιότητα και προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας (ή του συγγενικού δικαιώματος), παράνομη δηλαδή συμπεριφορά (ΑΠ 509/2015, 1030/2010, 872/2009). Γενικά, ως παράνομη προσβολή θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές) του δημιουργού και γίνεται χωρίς την άδεια του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής. Η υπαιτιότητα απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημιώσεως, ενώ η ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο. Ειδικότερα, το άρθρο 65 αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται μόνον όπου η ειδική διάταξη καταλείπει κενά και στο βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις του ν. 2121/1993 (ΑΠ 509/2015). Προς διευκόλυνση της αποδείξεως της ζημίας του δικαιούχου και προσδιορισμό της πλήρους αποζημιώσεως καθορίζεται με το άρθρο 65 παράγραφος 2 εδαφ. β' ν. 2121/1993 ένα ελάχιστο όριο αποζημιώσεως που είναι το διπλάσιο της αμοιβής, η οποία συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμεταλλεύσεως που διενήργησε χωρίς άδεια ο υπόχρεος (ΑΠ 649/2013). (ΑΠ 438/2018, 439/2018, δημ Νόμος). Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55 §§ 1 στ. ε', 2 εδ. τελ. και 65 § 2 ν. 2121/1993 συνάγεται ότι ο ενάγων οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας δύναται να αξιώσει το διπλάσιο της συνήθους καταβαλλόμενης αμοιβής ως αποζημίωση για την παράνομη εκμετάλλευση του ρεπερτορίου του. Η συνήθης αυτή αμοιβή δεν ταυτίζεται καταρχήν με την περιλαμβανόμενη στο δημοσιευθέν κατ' άρθρο 56 § 3 εδ. ε' ν. 2121/1993 αμοιβολόγιό του, διότι σε μία τέτοια περίπτωση ο προσδιορισμός του ύψους της θα είχε ανατεθεί στην απόλυτη κρίση του δανειστή (βλ. Απ. Καραγκουνίδη, Αποζημίωση λόγω

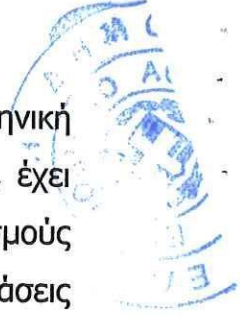
**(4^ο φύλλο της με αριθμ. 923/2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών,
Τακτική Διαδικασία)**

προσβολής δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, 2014, σελ. 258-259). Όμως, εάν το αμοιβολόγιο αποτέλεσε την βάση κατάρτισης αδειών χρήσης του ρεπερτορίου με ικανό αριθμό χρηστών ή έχει επιβεβαιωθεί με δικαστικές αποφάσεις κατ' άρθρο 56 § 2 εδ. β' και γ' ν. 2121/1993, τότε πρόκειται πλέον για «αμοιβή που συνήθως καταβάλλεται» (βλ. Απ. Καραγκουνίδη, ό.π., σελ. 259) (ΜΠρΑθ 8519/2018 δημ Νόμος)

Η υπό κρίση αγωγή επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στην εναγομένη, εντός της οριζόμενης από το άρθρο 215 παρ. 2 εδ. α ΚΠολΔ προθεσμίας των 30 ημερών, όπως προκύπτει από την με αριθμ. 6912B'/15-2-2021 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών,

Οι διάδικοι κατέθεσαν εμπροθέσμως προτάσεις εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας των 100 ημερών από τη κατάθεση της αγωγής, καθώς και προσθήκη- αντίκρουση εντός της προθεσμίας των 15 ημερών (άρθρο 237 παρ. 1, 2 ΚΠολΔ), χωρίς να παρασταθούν στο ακροατήριο, γεγονός το οποίο όμως είναι αδιάφορο και δεν επηρεάζει την πρόοδο της δίκης, αφού νόμιμα παρίσταται ο διάδικος στη δίκη, αν καταθέσει εμπροθέσμως προτάσεις (βλ. αιτιολογική έκθεση Ν. 4335/2015 Β' Μέρος IV, 33), προσκόμισαν δε το οριζόμενο από το άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ πληρεξούσιο έγγραφο προς τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους κατά το άρθρο 96 ΚΠολΔ.

Με την υπό κρίση αγωγή του, ο ενάγων Οργανισμός εκθέτει ότι έχει συσταθεί νόμιμα με την με αριθμ. 5/2001 πράξη του Ειρηνοδικείου Αθηνών, ως Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας Πνευματικών Δικαιωμάτων και δυνάμει της με αριθμ. 2170/2003 απόφασης έγκρισης του Υπουργού Πολιτισμού, συνακόλουθα δε του έχει ανατεθεί από τα μέλη του, δηλαδή τους συνθέτες, τους στιχουργούς και τους εκδότες μουσικών έργων αντίστοιχα, η διαχείριση και προστασία των περιουσιακών συγγενικών τους δικαιωμάτων, μεταξύ δε των δικαιωμάτων αυτών περιλαμβάνονται η διαχείριση του περιουσιακού τους δικαιώματος, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες της αμοιβής τους (όπως αυτή διαμορφώνεται και καθορίζεται από το νόμο), στη συνέχεια δε η διανομή της στους δικαιούχους (μουσικούς, συνθέτες και

παραγωγούς). Ότι ο ενάγων, ως μόνος και αντιπροσωπευτικός στην ελληνική επικράτεια οργανισμός συλλογικής διαχείρισης των ως άνω κατηγοριών, έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, τους οποίους απαριθμεί ενδεικτικώς, συμβάσεις εκχώρησης και αμοιβαίας εκπροσώπησης, βάσει των οποίων νομιμοποιείται στη διαχείριση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της αμοιβής, που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι (μουσικοί συνθέτες και στιχουργοί) για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή, βάσει των σχετικών διατάξεων του Ν. 4481/2017. Ότι ο ενάγων κατάρτισε το αμοιβολόγιό του για τη δημόσια εκτέλεση και παρουσίαση στο κοινό του ρεπερτορίου του, το οποίο γνωστοποίησε σε καθορισμένο χρόνο στο κοινό, αφού αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του και κοινοποιήθηκε στον Ο.Π.Ι. κατά τις διατάξεις του ίδιου ως άνω νόμου. Ότι η εναγομένη έχει τη διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας ατομικής επιχείρησης καφέ-μπαρ, με τον διακριτικό τίτλο «**██████████**», που λειτουργεί επί της οδού **██████████** αρ. **██████████** στο Παγκράτι, επιφάνειας περίπου 30 τ.μ., στα πλαίσια δε της λειτουργίας της επιχείρησής της αυτής, εκτελεί από 1-1-2018 συστηματικά και σε καθημερινή βάση εντός του καταστήματός της δημόσια μουσικά έργα του μουσικού ρεπερτορίου του, για την ψυχαγωγία των πελατών της με τη χρήση απλών μηχανικών μέσων. Ότι τη συγκεκριμένη ημερομηνία και κατά τις ώρες που αναφέρει, με γνώση και δόλο και παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις του, έκανε χρήση και εκμετάλλευση του προστατευόμενου μουσικού ρεπερτορίου του χωρίς την προηγούμενη γραπτή άδεια του, αφού εκτέλεσε δημόσια τα δειγματοληπτικά αναφερόμενα μουσικά έργα που είναι έργα των μελών των ως άνω αλλοδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με τους οποίους είχε συνάψει ο ενάγων συμβάσεις εκπροσώπησης. Ότι είχε παραδώσει στην εναγομένη τα με αριθμ. 1759/20-10-2018 και 22767/7-11-2019 απογραφικά-ενημερωτικά δελτία με τα οποία της γνωστοποίησε την υποχρέωση λήψης αδειάς δημόσιας εκτέλεσης μουσικής και της απέστειλε αντίστοιχα τις από 12-11-2018 και 20-1-2020 επιστολές του τμήματος δημόσιας εκτέλεσης του οργανισμού του. Ότι η εναγομένη ουδέποτε κατέβαλε οποιοδήποτε αντάλλαγμα για τη χρήση του ρεπερτορίου του, συνεχίζοντας μέχρι και σήμερα αδιαλείπτως

**(5^ο φύλλο της με αριθμ. 1920/2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών,
Τακτική Διαδικασία)**

και συνεχώς την εν γνώσει της παράνομη, υπαίτια και άνευ αδείας του δημόσια εκτέλεση των εκπροσωπούμενων και προστατευόμενων από αυτόν, μουσικών έργων. Ότι όχλησε εκ νέου την αντίδικό του, παραδίδοντας σ' αυτήν το αναφερόμενο νέο απογραφικό-ενημερωτικό δελτίο και της απηύθυνε σχετική επιστολή του τμήματος δημόσιας εκτέλεσης και του νομικού του τμήματος. Ότι σύμφωνα με το καταρτισθέν και δημοσιοποιηθέν νομίμως αμοιβολόγιό της για τα καταστήματα επιφανείας 0-100 τ.μ., για τα έτη 2018, 2019 και 2020, η αμοιβή της ανέρχεται στο ποσό των 46 € μηνιαίως πλέον ΦΠΑ 24%, και επομένως του οφείλει για το έτος 2018 το συνολικό ποσό των 684,48 €, για το έτος 2019 το συνολικό ποσό των 684,48 € και για το έτος 2020 το συνολικό ποσό για 7 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα, των 399,28 € και συνολικά του οφείλει το ποσό των 1.768,24 €. Ότι εκτός από την παραπάνω περιουσιακή ζημία που του προκάλεσε η χωρίς προηγούμενη άδεια απ' αυτόν, δημόσια εκτέλεση εκ μέρους της εναγομένης, των προστατευόμενων και εκπροσωπούμενων από αυτόν μουσικών έργων, υπέστη και ηθική βλάβη, διότι όπως ισχυρίζεται, από την ως άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγομένης, προσβλήθηκε η πίστη, η υπόληψη, η φήμη και το κύρος του στις συναλλαγές ως Οργανισμού, για την αποκατάσταση της οποίας, ζητεί ως χρηματική ικανοποίηση το ποσό των 3.000 €. Ζητεί λοιπόν, να υποχρεωθεί η εναγομένη, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να του καταβάλει ως αποζημίωση για την αποκατάσταση της ζημίας που έχει υποστεί από την ως άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγομένης, το διπλάσιο του ποσού εκείνου που όφειλε να του καταβάλει ως πνευματικά δικαιώματα, εάν ελάμβανε την άδεια για τη χρήση και εκμετάλλευση του μουσικού του ρεπερτορίου, ήτοι το ποσό των 3.536,48 και το ποσό των 3.000 €, για ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης, και συνολικά το ποσό των 6.536,48 €, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση. Τέλος, ζητεί να καταδικαστεί η εναγομένη στη πληρωμή των δικαστικών του εξόδων. Η αγωγή παραδεκτώς και αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρ. 14 παρ. 1, 22 ΚΠολΔ), κατά την προκειμένη

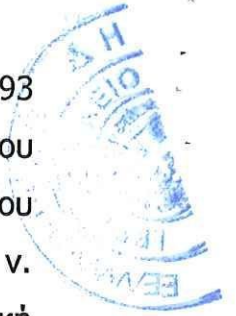
τακτική διαδικασία, είναι δε επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των 914, 932, 57, 71, 346 ΑΚ, 1, 2, 3, 12 παρ. 1, 13, 14, 15 παρ. 1, 32 παρ. 1 και 65 παρ. 2, 66 Ν.2121/1993, 2 παρ. 1,6, 7, 12, 23 και 24 Ν. 4481/2017, και 907, 908, 176 ΚΠολΔ. Πρέπει επομένως, να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το απαιτούμενο για το αντικείμενό της τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το με κωδικό 379840543951 0802 0097 e- παράβολο) και έχουν προσκομιστεί τα γραμμάτια είσπραξης καταβολής εισφορών και ενσήμων από τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων, όπως επίσης και το ενημερωτικό έγγραφο περί δυνατότητας διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς (άρθρ. 3 του ν. 4640/2019).

Από την με αριθμ. 1150/22-4-2021 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρος του ενάγοντος, [REDACTED], ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, που δόθηκε μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση της εναγομένης, με την με αριθμ. 6.912B'/15-2-2021 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, [REDACTED] τις με αριθμ. 1722/28-5-2021 και 1723/28-5-2021 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων της εναγομένης, [REDACTED] και [REDACTED] αντιστοίχως, ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, που δόθηκαν μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση του ενάγοντος, με την με αριθμ. 1149/24-5-2021 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, Ανδρέα Ακράτου και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, αποδείχτηκαν τα ακόλουθα : Ο ενάγων Οργανισμός είναι μη κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο που ιδρύθηκε από Έλληνες δημιουργούς (συνθέτες, στιχουργοί) με σκοπό την διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των μουσικών τους έργων, καθώς και αντιστοίχων ξένων δημιουργών. Ασκήει δε δραστηριότητα δημοσίου ενδιαφέροντος και λειτουργεί από το έτος 2003 κατόπιν διοικητικής άδειας του ΥΠΠΟ (με την με αριθμ. 2170/2003 Απόφαση). Τα πνευματικά δικαιώματα που εισπράττει διανέμονται στους δικαιούχους -πνευματικούς δημιουργούς των μουσικών έργων. Τα δικαιώματα που ασκεί αναφέρονται σε εξουσίες που του έχουν παραχωρηθεί με κρατική άδεια σε εφαρμογή διεθνών συνθηκών και οδηγιών της ευρωπαϊκής Ένωσης ενσωματωμένων στο εσωτερικό δίκαιο της

(6^ο φύλλο της με αριθμ. 1998/2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών,
Τακτική Διαδικασία)

χώρας μας. Δυνάμει δε, υφισταμένων συμβάσεων ανάθεσης οι συμβεβλημένοι με αυτόν δημιουργοί, έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά στον ενάγοντα Οργανισμό, τις αξιώσεις από τα περιουσιακά πνευματικά τους δικαιώματα, μεταξύ των οποίων να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν τη δημόσια εκτέλεση των έργων τους. Ακόμη, σύμφωνα με τις συμβάσεις εκπροσώπησης που έχει υπογράψει, διαχειρίζεται και εκπροσωπεί έναν μεγάλο αριθμό ξένου ρεπερτορίου έργων αλλοδαπών δημιουργών και εκπροσωπεί τη συντριπτική πλειονότητα των αλλοδαπών δικαιούχων, των οποίων τα έργα γενικά εκτελούνται στην ελληνική επικράτεια με διάφορες χρήσεις. Ο ενάγων Οργανισμός έχει συνάψει συμβάσεις εκχώρησης και αμοιβαίας εκπροσώπησης με 71 ομόλογους οργανισμούς ανά την υφήλιο, διαχειρίζεται δε και προστατεύει το περιουσιακό δικαίωμα που έχουν περίπου 2.000.000 Έλληνες και ξένοι πνευματικοί δημιουργοί με περίπου 21.750.000 τίτλους υφισταμένων μουσικών έργων. Βάσει δε των συμβάσεων που υφίστανται μεταξύ του ενάγοντος Οργανισμού και των αντιστοιχών αλλοδαπών φορέων στιχουργών, συνθετών και εκδοτών μουσικής, έχει παραχωρηθεί στον ενάγοντα το αποκλειστικό δικαίωμα να χορηγεί στο ελληνικό έδαφος τις απαιτούμενες άδειες για όλες τις δημόσιες εκτελέσεις μουσικών έργων, των αλλοδαπών μελών τους, που τον καθιστά περαιτέρω ικανό να επιτρέπει ή να απαγορεύει στο όνομά του και για λογαριασμό του τη χρήση και εκμετάλλευση των προστατευόμενων έργων και να ασκεί κάθε αγωγή εναντίον οποιουδήποτε προσώπου, φυσικού ή νομικού, υπευθύνων για παράνομες χρήσεις/εκμεταλλεύσεις των έργων τους, να προσφεύγει σε κάθε αρμόδιο ποινικό και αστικό δικαστήριο και να προβαίνει σε κάθε άλλη γενικά πράξη, με τον σκοπό να εξασφαλίσει την προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί βάσει της σύμβασης αυτής. Για τη δικαστική δε επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δημιουργών και εν γένει δικαιούχων που προστατεύονται από τον ενάγοντα, (έγερση αγωγών, υποβολή εγκλήσεων, μηνύσεων κλπ) αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης, χωρίς την εκ του νόμου απαιτούμενη προηγούμενη άδειά του. Οι ως άνω εμπεριεχόμενες στην αγωγή

δηλώσεις του ενάγοντος παράγουν το κατ' άρθρο 55 § 2 εδ. α' ν. 2121/1993 τεκμήριο, η δε εναγομένη δεν ανταπέδωσε την έλλειψη νομιμοποίησής του προς ανατροπή του καθιερούμενου από το ως άνω άρθρο μαχητού τεκμηρίου (για το ότι δεν αρκεί η απλή άρνηση βλ. Κοσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 55, 25/Σινανίδου). Εν προκειμένω, η εναγομένη διατηρεί ατομική επιχείρηση -καφέ μπαρ με τον διακριτικό τίτλο [REDACTED]» σε μισθωμένο κατάστημα στην οδό [REDACTED] στο Παγκράτι, από το 2016 και το κατάστημά της έχει εμβαδόν 30 τ.μ. Περαιτέρω, αποδείχτηκε ότι στις 22-7-2020 ημέρα Τετάρτη και μεταξύ των ωρών 13.50 και 14.25 μ.μ. έλαβε χώρα στο ως άνω κατάστημά της δημόσια εκτέλεση δειγματοληπτικά των μουσικών έργων και τραγουδιών του προστατευόμενου και εκπροσωπούμενου μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος. Ειδικότερα, επρόκειτο για τα τραγούδια : 1) THAT LOVING FEELING, WHITE TONY JOE , BMI, 2) SWEET ABOUT ME, POWELL TIMOTHY MARTIN, COOPER MIRANDA ELEANOR DE FONBRUNE, COLER NICHOLAS JOHN SUTHERLAND, CILMI GABRIELLA LUCIA, LARCOMPE TIMOTHY ELLIOT, HIGGINS BRIAN THOMAS, PRS, 3) DESPERTART AUBELE LUIS FEDERICO BMI, 4) NATURAL CAUSE ARRLING DOUGLAS M BMI. Η εκτέλεση των τεσσάρων (4) ως άνω μουσικών κομματιών που προστατεύονται από τον ενάγοντα Οργανισμό, στο κατάστημα της εναγομένης, αποδείχτηκε από τη κατάθεση του μάρτυρος-ελεγκτή του ενάγοντος [REDACTED], ο οποίος κατόπιν εντολής του ενάγοντος μετέβη στο κατάστημα της εναγομένης κατά τη παραπάνω ημερομηνία, και κατέγραψε με το κινητό του, ενδεικτικά, μέρος του μουσικού προγράμματος, δηλαδή της διαχεόμενης-χρησιμοποιούμενης μουσικής προς ακρόαση και ψυχαγωγία του κοινού, ώστε στη συνέχεια το τμήμα τεκμηρίωσης να διαπιστώσει, όπως και έκανε πράγματι, εάν τα τραγούδια αυτά εμπίπτουν στο εκπροσωπούμενο και προστατευόμενο ρεπερτόριο του ενάγοντος, η δε συγκεκριμένη διαδικασία ελέγχου αποτελεί πάγια και παραδεδομένη πρακτική των ΟΣΔ σε πανευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο και αποσκοπεί στην προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των δημιουργών και την αποτροπή απώλειας εσόδων για τους οργανισμούς. Ο ίδιος μάρτυρας κατέθεσε στην συνέχεια, ότι απηύθυναν στην εναγομένη σχετικές λοιπές ενημερωτικές επιστολές, όμως εκείνη αν και ήταν ενήμερη για την

(7^ο φύλλο της με αριθμ. 1998/2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών,
Τακτική Διαδικασία)

υποχρέωσή της να λάβει άδεια δημόσιας εκτέλεσης και παρά τις σχετικές οχλήσεις τους, δεν το έπραξε. Η νέα όχληση προς την εναγομένη έγινε με την παράδοση προς αυτήν του με αριθμ. 10854/16-6-2020 νέου απογραφικού-ενημερωτικού δελτίου και η αποστολή προς αυτήν της από 8-7-2020 επιστολής του τμήματος δημόσιας εκτέλεσης και της από 26-8-2020 επιστολής του νομικού τμήματος του ενάγοντος, στις οποίες όμως η εναγομένη δεν ανταποκρίθηκε. Η εναγομένη ισχυρίζεται ότι κατέχει νόμιμη άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικών των έργων που προστατεύονται από την ΕΔΕΜ και την ΓΕΑ, γιατί εντός του καταστήματός της εκτελούνται δημοσίως μουσικά έργα, τα οποία προστατεύονται από τους ως άνω δύο Οργανισμούς και ότι δεν γίνεται χρήση των έργων που προστατεύονται από τον ενάγοντα. Το ότι κατέχει άδεια από δύο άλλους Οργανισμούς, αφού κατέβαλε δικαιώματα σ' αυτούς (βλ. το με αριθμ. 1471/21-10-2020 ΤΠΥ και 5705/16-6-2000 τιμολόγιο αντιστοίχως), δεν σημαίνει ότι έχει και το δικαίωμα να εκτελεί μουσική που προστατεύεται από τον ενάγοντα, εφόσον δεν κατέχει δικιά του άδεια, δεδομένου ότι στη πραγματικότητα είναι διαφορετικοί φορείς και ανεξάρτητοι μεταξύ τους και ενόψει του ότι αποδείχτηκε, κατά τα ως άνω, ότι έπαιζε μουσική που προστατεύεται από τον ενάγοντα. Περαιτέρω, η εναγομένη ισχυρίζεται ότι με την από 22-11-2019 με αριθμ. ΥΠΠΟΑ/ΓΡΥΠ/647357/13799 απόφαση της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού (ΦΕΚ Β' 4284/27-11-2019) αποφασίστηκε με ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσης στο ΦΕΚ, η προσωρινή ανάκληση της αδειάς λειτουργίας του ενάγοντος Οργανισμού, για δύο μήνες, σύμφωνα με τις παρ. 8, 9 και 10 του άρθρου 46 του ν. 4481/2017. Και ότι κατά το διάστημα αυτό αποφασίστηκε να ανασταλεί η λειτουργία του ενάγοντος, εκτός από την ικανότητα παράστασής του σε εκκρεμείς δίκες, για λόγους βιωσιμότητας και για παραβάσεις διαφόρων άρθρων του καταστατικού του. Επιβλήθηκε δε σ' αυτόν η κύρωση της σύστασης συμμόρφωσης με τις ανωτέρω διατάξεις και παρασχέθηκε προθεσμία έως το τέλος του 2019 για τη συμμόρφωσή του. Επίσης του καταλογίστηκε πρόστιμο ύψους 22.373,44 €. Συνεπώς, κατά τους ισχυρισμούς της εναγομένης, για το διάστημα από 27-11-

2019 έως και 27-1-2020, που αφορά την προσωρινή ανάκληση της αδειας του ενάγοντος, δεν νομιμοποιείται ενεργητικά στην καταβολή αποζημίωσης. Όπως αποδεικνύεται όμως, ο ενάγων άσκησε αίτηση ακύρωσης και αναστολής εκτέλεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και η ισχύς του ανεστάλη με την από 23-12-2019 προσωρινή διαταγή της Προέδρου του Δ' Τμήματος του ΣτΕ μέχρι την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής Αναστολών επί της εκκρεμούσας αίτησης αναστολής. Ενώ στη συνέχεια με την με αριθμ. 1133/2020 απόφαση του Δ' Τμήματος του ΣτΕ η υπόθεση παραπέμφθηκε στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών και εκδόθηκε η με αριθμ. 639/2020 απόφαση του 31^{ου} Τριμελούς Τμήματος, με την οποία διατάχθηκε η αναστολή της εκτέλεσης της με αριθμ. ΥΠΠΟΑ/ΓΡΥΠ/647357/13799/22-11-2019 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού κατά το μέρος που ανακαλεί προσωρινά για δύο μήνες την άδεια λειτουργίας της αυτοδιαχείρισης μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της οικείας προσφυγής. Συνεπώς, ο σχετικός ισχυρισμός της εναγομένης αβάσιμος τυγχάνει και ως εκ τούτου απορριπτός. Επίσης, ισχυρίζεται ότι ο ενάγων δεν τύγχανε φορέας διαχείρισης των πνευματικών δικαιωμάτων που επικαλείται για το έτος 2018 και τούτο διότι συνήψε συμβάσεις με τους διεθνείς οργανισμούς που επικαλείται, από τον Ιούλιο του 2018 και εντεύθεν. Καθόσον με τον ΟΣΔ «PRS» ο ενάγων συνήψε σύμβαση μόλις την 1-8-2018, με τον ΟΣΡ «APRA» την 12-10-2018 και με τον ΟΣΔ «BMI» μόλις την 17-9-2018. Και ότι έτσι, αβασίμως ζητεί αμοιβή για πνευματικά δικαιώματα για το έτος 2018, εφόσον δεν ήταν φορέας διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων των ως άνω ΟΣΔ. Πλην όμως, όπως προκύπτει μετά την ανάκληση της αδειας της ΑΕΠΙ, οι ξένοι οργανισμοί κινήθηκαν προς τον ενάγοντα και καταρτίστηκαν μεταξύ τους οι σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας. Συγκεκριμένα, από 1-1-2018 για τους αλλοδαπούς ΟΣΔ ASCAP, APRA, HDS ZAMP, IMRO, OSA, SUISA, WAMI, από 20-4-2017 με τη SIAE και από το β' εξάμηνο του 2018, ενδεικτικά, PRS, BUMA, ACUM, AKM, BMI, KODA, LATGA, MCSC, SECAN, SOCAN, STIM και σταδιακά μέχρι τις αρχές του 2019 για τους υπόλοιπους. Επομένως και ο ισχυρισμός αυτός της εναγομένης πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος κατ' ουσίαν. Περαιτέρω, αποδείχτηκε ότι στην εναγομένη παραδόθηκαν τα με αριθμ. 1.759/20-10-2018, 22.767/7-11-2019 και

(8^ο φύλλο της με αριθμ. 1928 /2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών,
Τακτική Διαδικασία)

10.854/16-6-2020 ενημερωτικά-απογραφικά δελτία, δια των οποίων εξουσιοδοτημένος συνεργάτης του ενάγοντος αφού μετέβη στο κατάστημα της εναγομένης, τις παραπάνω ημερομηνίες, διαπίστωσε την δημόσια εκτέλεση μουσικής, την ενημέρωσε για την υποχρέωσή της να λάβει σχετική άδεια καθώς και για τις χρεώσεις του αμοιβολογίου του, πλην όμως, η εναγομένη δεν ανταποκρίθηκε. Το ότι ενημερώθηκε η εναγομένη για την παραπάνω υποχρέωσή της και με τη παράδοση ενημερωτικού- απογραφικού δελτίου, προκύπτει και από την ένορκη βεβαίωση της μάρτυρός της, η οποία εν συνεχεία κατέθεσε ότι το ρεπερτόριο του καταστήματος της εναγομένης είναι έντεχνο ελληνικό. Όμως η κατάθεση αυτή καταρρίπτεται όχι μόνο από την δειγματοληπτική καταγραφή των παραπάνω ξένων τραγουδιών από τον ελεγκτή-μάρτυρα του ενάγοντος, αλλά και από τις διάφορες αναρτήσεις της στην ιστοσελίδα της και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, όπου διαφημίζεται το είδος μουσικής που παίζει, όπως cumbia, jazz, rock κλπ και το είδος των εκδηλώσεων που κάνει, πάρτυ με dj κλπ. Από όλα τα παραπάνω, αποδεικνύεται ότι η εναγομένη έκανε άνευ άδειας από τον ενάγοντα Οργανισμό, χρήση και εμπορική εκμετάλλευση των έργων του μουσικού του προστατευμένου ρεπερτορίου κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, με σκοπό τη ψυχαγωγία των πελατών της και την ενίσχυση της κερδοφορίας της. Τελούσε δε εν πλήρη γνώσει ότι απαιτείτο άδεια προς τούτο και είχε οχληθεί εγγράφως από τον Οργανισμό τρεις φορές με τα προαναφερόμενα με αριθμ. 1.759/20-10-2018, 22.767/7-11-2019 και 10.854/16-6-2020 ενημερωτικά-απογραφικά δελτία. Οι ανωτέρω ενέργειες της εναγομένης αποτελούν προσβολή του απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος εκμετάλλευσης του έργου του εκπροσωπούμενου ρεπερτορίου που διαχειρίζεται και προστατεύει ο Οργανισμός και συνιστά πράξη παράνομη και υπαίτια. Συνεπώς, είναι υποχρεωμένη να καταβάλει αποζημίωση στον ενάγοντα, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε, χωρίς την άδεια, ο υπόχρεος, όπως προαναφέρθηκε στη μείζονα σκέψη. Η συνήθης δε αυτή αμοιβή

δεν ταυτίζεται καταρχήν με την περιλαμβανόμενη στο δημοσιευθέν κατ' άρθρο 56 § 3 εδ. ε' ν.2121/1993 και άρθρο 23 παρ. 2 του ν. 4481/2017 αμοιβολόγιό του, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό, αφού έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του και έχει κοινοποιηθεί νομίμως στον ΟΠΙ (Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας), αναρτηθέν και στην επίσημη ιστοσελίδα αυτού, διότι σε μία τέτοια περίπτωση ο προσδιορισμός του ύψους της θα είχε ανατεθεί στην απόλυτη κρίση του δανειστή. Όμως, όπως αποδεικνύεται από τα 23 ενδεικτικά προσκομιζόμενα με επίκληση από τον ενάγοντα, παραστατικά-τιμολόγια παροχής υπηρεσιών, που εξέδωσε ο ενάγων προς διάφορους χρήστες μουσικής σε όλη την ελληνική επικράτεια, με επιχειρήσεις ομοειδείς προς αυτήν της εναγομένης με επιφάνεια καταστήματος 0-100 τμ, που αναπαράγουν τη μουσική στα καταστήματά τους με χρήση απλών μηχανικών μέσων που έχουν εκδοθεί την ίδια κρίσιμη περίοδο, το αμοιβολόγιο αυτό του ενάγοντος αποτέλεσε τη βάση κατάρτισης αδειών χρήσης του ρεπερτορίου με ικανό αριθμό χρηστών, όπως απαιτεί ο νόμος, και συνεπώς, πρόκειται για αμοιβή που συνήθως καταβάλλεται (ειθισμένη). Η συνήθης αμοιβή που προκύπτει από το αμοιβολόγιο του ενάγοντος, ανέρχεται στο ποσό των 46 € μηνιαίως. Και τούτο διότι, για αδειοδότηση χρήσης πνευματικών δικαιωμάτων από επιχειρήσεις, όπως αυτή της εναγομένης, τα πνευματικά δικαιώματα υπολογίζονται σε εφάπαξ μηνιαίο ποσό και όχι σε ποσοστό επί των εσόδων ή εξόδων, καθόσον, η βάση του υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να υπολογιστεί, τα δε έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο αυτής είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί. Συνεπώς, η αμοιβή που θα όφειλε η εναγομένη, εάν είχε εκ των προτέρων ζητήσει την έγγραφη άδεια του ενάγοντος, να του καταβάλει βάσει του αμοιβολογίου του, για τα έτη, 2018, 2019 και 2020 είναι : α) για το έτος 2018, ήτοι από 1-1-2018 έως 31-12-2018, το ποσό των 46 € μηνιαίως X12 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε να του καταβάλει, ανέρχονται στο ποσό των 46 € X12=552 € πλέον ΦΠΑ 24% και συνολικά στο ποσό των 684,48 €, β) για το έτος 2019 ήτοι από 1-1-2019 έως 31-12-2019, το ποσό των 46 € μηνιαίως X 12 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε να του καταβάλει, ανέρχονται στο ποσό των

Τακτική Διαδικασία)

46 € X 12 = 552 € πλέον ΦΠΑ 24% και συνολικά στο ποσό των 684,48 €, και γ) για το έτος 2020 ήτοι από 1-1-2020 έως 29-2-2020 και από 1-6-2020 έως 31-10-2020 το ποσό των 46 € μηνιαίως X 7 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα, τα πνευματικά δικαιώματα που όφειλε να του καταβάλει, ανέρχονται στο ποσό των 46 € X 7 = 322 € πλέον ΦΠΑ 24% και συνολικά στο ποσό των 399,28 €. Και συνολικά για τα παραπάνω έτη, έπρεπε να καταβάλει στον ενάγοντα, το ποσό των 1.768,24 € (684,48 + 684,48 + 399,28). Βάσει των ανωτέρω, νόμιμη συντρέχει περίπτωση καταβολής αποζημίωσης για την άνευ προηγούμενης έγγραφης άδειας, δημόσια εκτέλεση των εκπροσωπούμενων-προστατευομένων απ' αυτόν έργων, εκ μέρους της ως άνω εναγόμενης, ίσης με το διπλάσιο της αμοιβής που όφειλε στον ενάγοντα Οργανισμό, να του καταβάλει ως πνευματικά δικαιώματα, εάν ελάμβανε την άδεια για τη χρήση και εκμετάλλευση του μουσικού του ρεπερτορίου. Και συνεπώς, για το έτος 2018 (ετήσια χρήση) η αποζημίωση ανέρχεται στο ποσό των 1.368,96 € (684,48 X 2), για το έτος 2019 (ετήσια χρήση) στο ποσό των 1.368,96 € (684,48 X 2), και για το έτος 2020 (χρήση από 1-1-2020 ως 29-2-2020 και από 1-6-2020 έως 31-10-2020), ανέρχεται στο ποσό των 798,56 €. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η εναγομένη οφείλει στον ενάγοντα ως αποζημίωσή του, το συνολικό ποσό των 3.536,48 € (1.368,96 + 1.368,96 + 798,56). Περαιτέρω, από την αδικοπραξία της εναγομένης, ο ενάγων υπέστη εκτός από την περιουσιακή ζημία και ηθική βλάβη, αφού προσβλήθηκε η εμπορική του πίστη, η επαγγελματική του υπόληψη, το όνομα και το κύρος του στις συναλλαγές ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των περιουσιακών δικαιωμάτων των δημιουργών που εκπροσωπεί. Το Δικαστήριο κρίνει ότι για την χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του ενάγοντος πρέπει να του επιδικασθεί το ποσό των 300 €, το οποίο κρίνεται εύλογο και δίκαιο με βάση τον βαθμό πταίσματος της εναγομένης, τις συνθήκες τέλεσης του αδικήματος, το είδος, την βαρύτητα και την έκταση της προσβολής, την οικονομική κατάσταση των διαδίκων, καθώς και την κοινωνική κατάσταση των φυσικών προσώπων, λαμβανομένων υπόψη της μικρής επιφάνειας του καταστήματος και την

απαγόρευση και κατόπιν εντελώς περιορισμένη λειτουργία του λόγω της πανδημίας, αλλά και του ότι αυτή (η χρηματική ικανοποίηση) δεν αποσκοπεί στην πλήρη αποκατάσταση της τυχόν υλικής ζημίας που προκλήθηκε στον παθόντα (296, 297 ΑΚ), και βάσει της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 25 Συντάγματος, όπως προεκτέθηκε σχετικώς στη μείζονα σκέψη, καθ' όσον αυτό το ποσό πρέπει να τελεί σε σχέση ανεκτής αναλογίας με τον επιδιωκόμενο σκοπό που είναι η ικανοποίηση της ηθικής (και μόνο) βλάβης. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αγωγή, ως βάσιμη κατ' ουσίαν, και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των 3.836,48 € (3.536,48+300), με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση. Η απόφαση πρέπει να κηρυχθεί εκτελεστή, διότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στον ενάγοντα, αλλά και λόγω της φύσης της διαφοράς ως αδικοπραξίας (άρθρ. 908 παρ. 1 εδ. δ' ΚΠολΔ). Τέλος τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της εναγομένης (άρθρ. 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

Δέχεται την αγωγή.

Υποχρεώνει την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των τριών χιλιάδων, οκτακοσίων τριάντα έξι ευρώ και σαράντα οκτώ λεπτών (3.836,48 €), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

Κηρύσσει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή.

Επιβάλλει σε βάρος της εναγομένης τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) Ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 10 Ιουλίου 2023.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογράφεται μόνο από τον
Ειρηνοδίκη επειδή ο Γραμμα-
τέας κωλύεται.
Αθήνα 10 ΙΟΥΛ. 2023

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
έωρήθηκε για τη νόσηση
12 ΙΟΥΛ. 2023

Αθήνα,

